

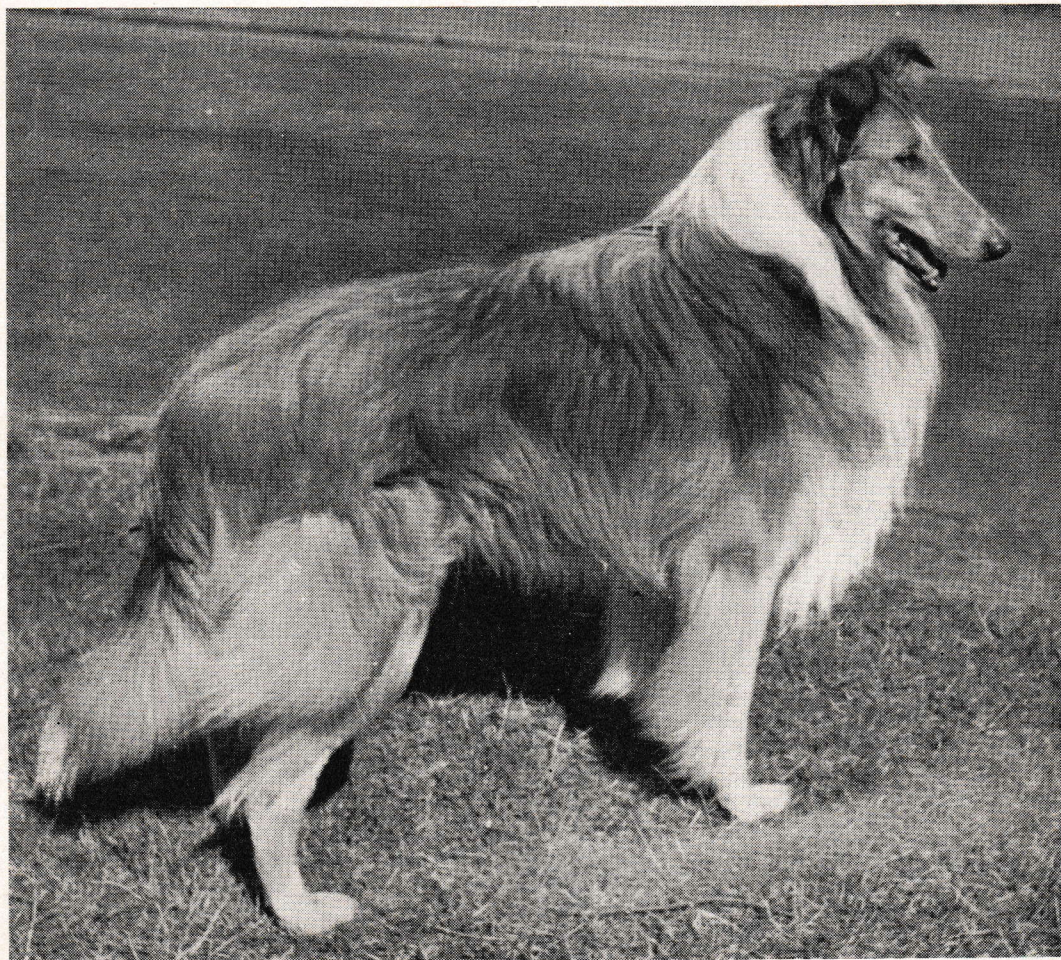
Brukskunder

BOXER COLLIE DOBERMANN RIESENSCHNAUZER ROTTWEILER SCHÄFER

N:o 2-3-4

1949

BEULAHS GOLDEN FEISAL KC reg. 68816/47 e. Beulahs Golden Farok KC reg. 24780/38 u. Beulahs Golden Favorita KC reg. 17125/45. Uppf. Mrs. Nadine George, England, äg. Fru Ingrid Engström, Kennel Pukedal, Dykaren 11, Stuvsta, tel. 57 37 47.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Organ för Svenska Brukshundklubben, som är associerad med Svenska Kennelklubben (SKK) och ansluten såsom specialförbund till Centralförbundet för befälsutbildning (Cfb).

Ansvarig utgivare: Kriminalöverkonst. Sigfr. Sund.

Redaktör: B. Rosengren.

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 40 öre på enkel spalt.

Centralstyrelsens kansli är öppet kl. 11—16.

Postbox: 5029, Stockholm 5.

Telefon: 10 25 64.

Postgiro: 196952.

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1949

Svenska Brukshundklubbens Stockholmsavdelning.

Expedition: Näckrosvägen 35 Postadr.:

Solna. Tel. 27 69 10. Postgiro 158283.

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonny's köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ

Vill Ni se korrekt benställning

hos Er valp — ge honom då dagligen en dos

**EWOMIN
KENNEL**

— vitamin- och mineral-
preparat —

just vad han behöver

AKTIEBOLAGET EWOS SODERTÄLJE

INNEHÅLL:

	Sid.
Collien — hunden på modet	3
Lorden från Skottland	4
30 vpl får hundförarutbildning	8
Rävsvansad schäfer slås inte ut?	8
Gösta Olsson 50 år	9
Hunden och Skogskungen	10
Ändrade regler för bruksprov	11
Utställningar och bruksprov	11
SBK:s lokalavdelningar	12
Från lokalavdelningarna	15
P.M. för SBK:s utställning i Stockholm den 12 juni	23

COLLIEN — hunden på modet

I detta nummer av tidskriften återfinnas åtskilliga upplysningar om den mycket gamla och vackra collierasen. Från brukshundklubbens sida har man hittills i allt för ringa omfattning ägnat sig åt denna ras, delvis därför att de flesta colliegarna anser collien vara uteslutande en sällskapshund. En i utlandet väl tillrättalagd upplysning om denna ras — bland annat genom demonstrationer av dess förmåga i de olika Lassie-filmerna — har lett till att man börjat komma till insikt om den skönhet och arbetsduglighet som rasen besitter. Även i Sverige har collien under de senaste åren oavbrutet ökat i popularitet. Under år 1948 nyinregistrerades i SKK ej mindre än 1.288 collies. Härigenom har collien blivit den till antalet näst största brukshundsrasen, och naturligtvis har den även på sista tiden då och då börjat visa sig på tävlingsbanorna med tillfredsställande resultat.

Svenska Kennelklubben har på sista tiden sökt tillgodose collieutställarnas ökade intresse genom att vid sin utställning i Göteborg inkalla en skotsk colliedomare. Delvis har detta skett på enträgen hemställan från SBK, som icke ansett sig ha råd att inkalla särskild specialist för rasen.

I framtiden hoppas vi emellertid, att antalet utställda hundar på våra utställningar skall bli så stort, att det motiverar inkallandet av bästa tänkbara expertis.

Ehuru den särskilda collieklubben icke tillhör den svenska kennelassociationen kan man icke undgå att lägga märke till den goda medlemsvård denna organisation kunnat genomföra. Den har på sista tiden vad SBK kunnat finna på sitt sätt strävat att föra collierasen framåt, men det är självklart att den ensidiga inriktningen på rasens exteriör, som tydligen är dess lednings intentioner, medför fara för rasens framtida användbarhet. Inom brukshundklubben önska vi ju att hundar skola kunna användas till någon nyttig funktion, trots att vi icke bortse från det betydande arbete, som nedlagts även av uppfödare, som endast tänker på hundarnas exteriör och sällskapshundsegenskaper. Vi tro att colliegarna genom att mera allmänt få kontakt med brukshundklubben snart skola få intresse för brukshundsarbetet åtminstone i begränsad omfattning och konstatera att skönhet och bruksvärde vad collierasen beträffar höra ihop.

Sven Hydén.

LORDEN från SKOTTLAND

*Champion Saint Adrian Fifan Farrant
f. 9 januari 1945.*

En värdig champion av i dag.

Få hundraser har väl fått sådan reklam och publicitet som collien. Den amerikanske författaren A. P. Terhune har i sina böcker om Lad givit läsarna romantiska, men ändå verklighetsinspirerade skildringar av colliens gedigna egenskaper och nästan mänskliga förståndsgåvor. Filmbolaget Metro—Goldwyn—Mayer har också genom sin stora hundstjärna, collien Lassie, predikat rasens evangelium över hela den civiliserade världen, och collierasen har säkerligen härav haft stor nytta och hjälp att uppnå sin numera grundmurade och världsomfattande popularitet.

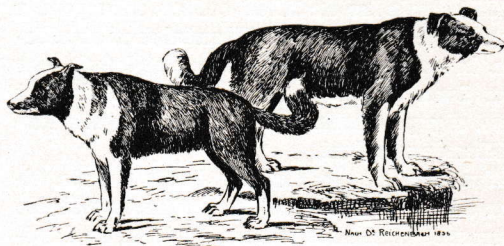
Collien är utan tvivel väl värd sin plats i rampljuset på den kynologiska scenen. Den naturliga stil och lite nonchalanta elegans som är utmärkande för rasen, plus dess gedigna karaktäregenskaper, ger en helhetsbild av en hundvärldens aristokrat — en dandy från ett tidevarv då siden och sammet var noblessens klädedräkt och plymer stolt vajade från baretten.

Av våra sex tjänstehundraser är collien den enda som ej emanerar från Tyskland. Liksom schäfern är en tysk herde- och vallhundras så är collien en skotsk dito. Båda äro renodlade nyttohundar. Beträffande collien har kanske tonvikten väl mycket lagts på exteriör skönhet, men rasens duglighet har knappast tagit större skada härav. Vall- och vaktinstinkten ligger latent hos collien, och får den bara sin chans så demonstrerar den dessa egenskaper på ett gediget och övertygande sätt.

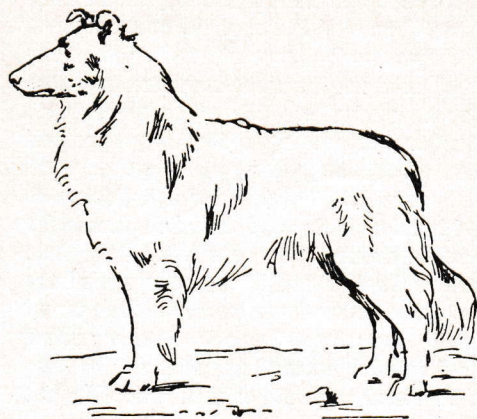
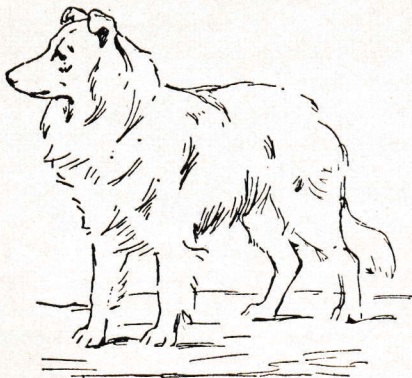
Volymer har skrivits om rasens ursprung och kanske ännu mer om rätta tolkningen av namnet "collie". Hubbard skriver i sin bok "Dogs of Britain" att namnet troligen uppkommit genom rasens användning som vallhund för en fårras benämnd "colleys". Dessa får hade svart huvud och svarta ben. Fårartens namn har sedermera genom en obetydlig differens i uttal och stavning kommit att användas för att beteckna själva fårhunden.

Ett alldeles liknande förhållanden ha vi beträffande den tyska schäfern. Får heter ju på tyska "Schaf", och fårhund blev alltså "Schäferhund". Att hundraserna uppkallats efter användningssättet förekommer även i flera andra fall, t. ex. foxterrier, utterhund, irländsk varghund o.s.v.

Beträffande collierasens ursprung har den berömde tyske kynologen R. Strebel lämnat den i mitt tycke intressantaste förklaringen. Han anser nämligen att rasen helt enkelt härstammar från den isländska spetsen. Detta tycks vara mycket troligt.

Isländska spetshundar, från vilka collien enligt kynologiska experter anses härstamma.

T. v.: Den gamla typen av collie med utpräglad pannavsats.

T. h.: Den moderna och förädlade collietypen med långsträckt huvud utan pannavsats.

Gamla engelska författare (t. ex. Harrison 1585) berättar hur England nästan översvämmades av isländska hundar, och Reichenbach visar 1836 en bild av två islandsspetsar, som förete stora likheter med collien. Som ett kuriosum kan nämnas att Shakespeare i sina dramer åtskilliga gånger har som skällsord använt uttrycken "isländska hund" och "spetsörade racka från Island".

Strebel håller vidare för troligt att gordonsettern inkorsats för att få fram vackrare färger. Senare har rasen även korsats med rysk vinthund, och detta har varit ett lyckokast. Som stöd för sitt antagande angående vinthundsblodet hos collien påpekar Strebel att den för spetsen så typiska huvudformen med markerad pannavsats så kolossalt snabbt ändrades till ett smalare, vackrare och mera långsträckt huvud utan pannavsats. Samtidigt förändrades givetvis även kroppsbyggnaden, bröstet blev djupare och smalare, revbenen flatare och buklinjen mera uppdragen. Bild 2—3 illustrerar skillnaden mellan den gamla spetstypen och den typ som collien hade vid sekelskiftet.

Det är väl helt naturligt att en av de vackraste dikter som någonsin skrivits om hundar till författare hade Skottlands nationalskald, Robert Burns, som i denna dikt till modell haft sin egen collie Luath. Dikten heter "The Twa Dogs".

Buffon, ryktbar fransk naturvetenskapsman (1707—1788) anser collien vara den äldsta kända hundrasen. "Det är en fårhund, som förekommer i olika varianter, bland vilka kunna nämnas den långhåriga och den släthåriga. Den enda skillnaden dem emellan är hårets längd".

Såvitt man vet visades en collie första gången på utställning i Birmingham år 1869, men först 23 år senare, år 1883, bildades The Scottish Collie Club.

Standarden för collie är ganska lång och på vissa ställen en smula oklart formulerad. Någonting som vi här i Sverige inte har så klart begrepp om i allmänhet är definitionen av färgerna hos collien. Vad är t. ex. en *blue merle*? Vad är en *tricolour*? En tricolour har tre färger, svart, brunt och vitt. Blue merlefärgen är något svårare att beskriva. Man definierar den nog bäst genom att säga att en sådan hund har blågrå hår blandade med svarta och vita insprängda så att pälsen får ett slags marmorerat utseende. Vad slutligen *sobelfärgen* beträffar är det hela enklare. Sobel (eng. *sable*) betyder angående färg helt enkelt svart, och att en änka i gamla tider bar svart päls var ju ett tecken på sorg. Emellertid refererar ordet *sable* också till pälsverket sobel, vilket ju är mörkbrunt. Sobelfärgen hos collie förekommer ju i många nyanser från nästan svart till ljus guldfärgat. Gemensamt för alla färgvarian-

terna fordras den vita halskragen. Vid utställning dömas alla färger tillsammans.

De tidiga uppfödarna av collie hade endast till sitt förfogande hundarnas yttre typ som underlag för sitt avelsarbete. Stamtavlor voro då ett okänt begrepp, och hundarna buro inga klingande namn. Det var helt enkelt Bill och Bess och Jack och Tess. Kanske blev det ibland Cormacks Jack och Gordons Tess för att skilja dem från andra Jackar och Tessor. De vackraste djuren parades med varandra, alltså urval på grund av utseende, och denna metod hade en hel del framgång. För att bevara de goda hundarna för aveln och för att undvika allt för nära inavel stod man snart inför nödvändigheten att identifiera hundarna enligt något slags system. Enklast och naturligtast var ju då att uppteckna hundens familjeförhållanden. Intresset för renrasighet och förädling skapade stamtavlorna.

Sedan var tiden mogen för en annan metod i avelsarbetet. Urval var nu möjligt på ren stamtavlebasis. Genom lämplig inavel och släktskapsavel kunde man alltså befästa och intensifiera de yttre och inre egenskaper som individerna gjort sig nytliga och omtyckta för.

Det slutliga provet och beviset för korrekt avel ligger i avkommans kvalitet som helhet. Vid avelns fortsatta utveckling gäller det att ta hänsyn till de verkligt kvalitetsproducerande stora individerna inom rasen och begränsa urvalet till användandet av endast det allra bästa.

Ett studium av den första 40-årsperioden av colliens historia ger tydliga bevis för tillrädligheten av nära släktskaps- och familjeavel. Urval av förstklassiga individer med förstklassig och besläktad härstamning är enda rätta vägen att ernå den enhetliga arvsmassa hos avkomman, som i sin tur skall producera morgondagens vinnare. De renodlade och vinnande stammarna eller blodslinjerna ha därvid fundamental betydelse.

Hundutställningar uppfunnos — om man nu kan använda detta uttryck — i England. Den första kända utställningen ägde rum i Newcastle-on-Tyne år 1859, men först vid Leedsutställningen 1861 förekom en klass för fårhundar, vilken innefattade ej endast collien utan alla de slag av hundar som an-

Old Cockie och Charlemagne, vilka spelat en avgörande roll i colliens historia.

vändes för vallning av boskap. År 1863 öppnades vid The First Grand National Exhibition i Cremorne, Chelsea, en speciell klass för "Scotch Collies", men det är först vid Birminghamutställningen 1871 som vi bland 17 anmälda hundar finna två exemplar, vilka äro bestämde att spela en roll i collierasens historia.

Namnen på dessa hundar, båda hanar, voro: "Old Mec" (ägare hr Harry Lacey) och "Old Cockie" (ägare hr W. White, vilken dock senare överlät hunden på hr W. H. Johnson). Hundarna placerade sig som etta resp. två vid utställningen.

Härstamning för Cockie nr 2847 finns ej angiven, men för Mec nr 1877 noteras stamtavla sålunda: Efter hr Hesketts hund från Skottland undan hr Gerrards tik från Skottland.

Enligt brittisk praxis, efter vilken härstamning och anor övervägande räknas i rakt nedstigande manlig linje, skulle rätteligen en annan hund, nämligen *Trefoil*, rubriceras som den första registrerade anfadern till den moderna collien.

Trefoil parad med Maude (e Cockie u Meg e Mec u Clyde) gav Charlemagne, vilken blev far till Sefton, och dennes son Metchley Wonder blev far till *Champion Christopher* nr 25177, född den 16 april 1887.

Christopher blev fader till bl. a. tre mycket framstående avelshundar, nämligen *Egbaston Marvel* (först registrerad som Ormskirk Ambrose 27397), *Stracathro Ralph* och *Ormskirk Chriss*. Den moderna colliens härstamning går nästan hundraprocentigt tillbaka till någon av dessa hundar.

Marvel blev fader till Parbold Piccolo 1889 och Ralph till Squire of Tytton 1904. Denne blev en sensation på utställningarna och en ännu större sensation som avelshund. En märkeshund bland Squires ättlingar var Ormskirk Emerald, vilken såldes till A. H. Megson, Birmingham, för 1300 pund. Megson förvärvade också en del andra hundar för efter dåtida förhållanden svindlande priser. För Southport Perfection betalade han sålunda 100 pund, för Rutland 530 pund och för Caractacus 350 pund.

Bland de mest betydande kennlarna kunna följande nämnas:

- »Southport» — W. E. Mason
- »Wishaw» — Robert Fait
- »Ormkirk» — T. H. Stretch
- »Woodmansterne» — The Rev. Hans F. Hamilton
- »Wellesbourne» — W. H. Charles
- »Billesley» — H. E. Packwood
- »Parbold» — Hugo Ainscough
- »Speedley» — R. H. Lord
- »Ellwyn» — J. C. Dagleish
- »Laund» — W. W. Stansfield
- »Egbaston» — C. H. Wheeler
- »Eden» — Fred Robson (kenneln fortsättes numera av P. H. Dell.)

Importer från den sistnämnda kenneln spelade före andra världskriget en betydande roll i den svenska uppfödningen. Den ledande kenneln i England f. n. tycks vara *Beulahs*, ägare mrs Nadine George. Från denna kennel har bl. a. hit importerats en dräktig tik, av vars första kull några gått i topp på utställningarna. Förutsättningar böra finnas att dessa komma att bli mycket nyttiga för den svenska aveln.

Collierasen fick en god knuff på väg mot populariteten, då drottning Victoria år 1860 vid besök i Balmoral Castle i Skottland i present fick en collie, vilken hon medförde till England. Givetvis blev det snart mycket fashionabelt att hålla sig med en likadan hund som Englands drottning.

Vad börsaristokratins exempel betydde för engelsmännen gällde givetvis också Amerika, men här var det penningaristokratin som gav det efterföljansvärda föredömet. J. Pierport Morgan startade sin Cragston kennel med att från England importera det bästa som kunde fås för pengar. Och pengarna spelade ju ingen roll för

J. P. Vid Westminsterutställningen 1897 utställde han ej mindre än 16 hundar. Morgans argaste konkurrent var S. Untermeyer med sin Greystone kennel. De båda penningmatadorernas rivalitet gav upphov till ett storartat uppsving för rasen i Amerika. Morgan drog sig tillbaka tidigare än rivalen, vilken i sin tur försvann ur utställningskatalogerna 1911.

Den förut nämnde författaren Terhume var under åtskilliga år ordförande i American Kennel Club och var även aktiv som uppfödare.

De nuvarande förnämsta amerikanska kennlarna torde vara:

- »Arken» — mr and mrs C. A. Wernsman
- »Bellhaven» — mrs F. Ilch
- »Honeybrook» — mrs W. R. Van Dyck
- »Lodestone» — mr and mrs Orem Kem
- »Noranda» — mr and mrs William H. Long j:r.
- »S:t Adrian» — mr and mrs James Christie
- »Tokalon» — mrs Robert F Browning.

Att närmare gå in på blodslinjer och kennlar i gamla och nya världen skulle fordra formatet hos en bok Och detta är ju endast en artikel, där referenten har plockat en frukt här och där i den litterära trädgård, som uppodlats av collierasens vapendragare.

C. Andreasson.

Litteratur: The complete collie, Denlinger;
Die Deutschen Hunde, Strebel;
Dog News; Dog World; Popular Dogs.

Kennel av Roslagen

äg. fru Agda Mattsson,
Vahrensväg,
Hallstavik, tel. Hallstavik 9.

Bilden visar *Tarrantella* av Roslagen, 3 månader, exp. till Danmark.

30 vpl få hundförarutbildning

Chefen för Arméhundskolan har anhallit om införande i "Brukshunden" av följande meddelande.

Genom generalorder har anbefallts, att vid årets inskrivningsförrättningar 30 värnpliktiga skola uttagas, avsedda som övningstrupp vid Arméhundskolan i Sollefteå (postadress Övergård). De värnpliktiga komma att uppdelas i två omgångar. Den ena omgången skall rycka in till sin första tjänstgöring redan den 3 oktober i år under det att den andra omgången rycker in den 27 februari 1950. Härvid avser man att höstomgången skall rycka in direkt till hundskolan och där fullgöra 1. tjänstgöringen i en följd med uttryckning i mitten av juli 1950. Våromgången avses rycka in till truppförband i södra Sverige för grundläggande soldatutbildning och förberedande specialutbildning i hundtjänst. Omkring 15/7 1950 avses denna omgångs värnpliktiga bli överförd till armé-

hundskolan med uttryckning därifrån omkring 15/12 1950.

Övningstruppen erhåller soldatutbildning och fullständig hundförareutbildning. De värnpliktiga få dessutom lära sig att dressera hundar i förekommande tjänster. De meddelas även kunskaper i hundsjukvård. Vid uttagningen äga goda skidåkare företräde. Den bättre hälften utbildas under 1. tjänstgöringen dessutom till hundgruppchefer.

Medlemmar i SBK, som äro inskrivnings-skyldiga i år, böra vid inskrivningsförrättningen anmäla, att de antingen direkt vid inskrivningsförrättningen önska bli uttagna till övningstruppen vid arméhundskolan eller att de önska vid sitt eget truppförband bli utvalda till hundförare. De böra om möjligt medföra rekommendationer från lokalavdelningen vid inskrivningsförrättningen.

Rävsvansad schäfer slås inte ut?

Underullen avgör saken, anse tyska experter

I Tyskland har schäferföreningen haft sammanträde med avelsutskottet, varvid även frågan om bedömning av schäfern behandlades. Därvid tog man bl .a. upp frågan om bedömningen av långhåriga hundar och lämpligheten av att använda dessa i aveln. Som referenter tjänstgjorde domarna Ott och Klein, av vilka den senast nämnde även är känd på grund av sina artiklar i hundfrågor. Dessa uttryckte som sin åsikt, att utpräglad långhåriga hundar utan villkor skulle diskvalificeras såsom avelsdjur. Detta motiverades med att en långhårig hund saknar underull och därför icke är tillräckligt hårdig mot väta, vilket måste förutsättas hos en brukshund. Man ansåg att det icke var riktigt att denna fråga skulle få behandlas subjektivt av olika kornings- och utställningsdomare utan att det vore nödvändigt att uppdraga klara

riktlinjer ifråga om hundar med långt och mellanlångt hårlag (langstockhaar). Man borde fastställa en gräns mellan långhår och mellanlångt hår. Därvid borde man framhålla, att långhår är att igenkänna därpå, att håret benar sig på ryggen och att man icke kunde konstatera tillräcklig förekomst av underull. Dyliga hundar borde i princip slås ut, d.v.s. på utställningar tilldelas uttrycket "mindervärdig" motsvarande "intet pris" på svenska, och naturligtvis ej heller kunna koras till avel.

Hundar med mellanlångt hår där tillräcklig förekomst av underull kunde konstateras borde jämföras med normalt behårade hundar även om de hade tofsar bakom och fransar kring öronen, fransar på benen, långt hår under buken och kraftigt hårväxt på svansen (rävsvans).

Efter diskussion gjordes följande tillägg

till denna i övrigt godkända föredragning. Beträffande till karaktären och byggnaden likvärdiga djur är normalt behärade att föredraga framför de med mellanlångt hårlag. Domarna uppmanades att vara särskilt noggranna ifråga om hundar med mellanlångt hårlag vad beträffar huvudtyp, bröstomfång och bredd över bringan och inte låta förvill sig av den kraft och bredd den rikligt tilltagna pälsen ger dessa delar.

Ur protokollet saxa vi vidare diskussionen om överbett. Hundar med överbett skola på utställning placeras en grad lägre än deras exteriör berättigar dem till, men de kunna koras till avel. En annan viktig fråga rörde bedömningen av hundar med valpsjuketänder, och man beslöt att hundar med karriöst bett (engelska sjukan) icke skulle koras till avel och på utställningar placeras ett steg lägre än i annat fall. Hundar med valpsjukebett kunna under förutsättning att ingen tand felas även om tänderna äro anfrätta koras till avel och på utställningar erhålla fullt betyg.

Sven Hydén.

Gösta Olsson 50 år

Den 8 maj fyllde styrelsemedlemmen i Stockholmsavdelningen Gösta Olsson 50 år. Herr Olsson torde vara så känd av SBK:s medlemmar, att han inte behöver någon närmare presentation.

Han började sin »hundbana» i Svenska Rottweilerklubben och Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden, där han med liv och lust deltog i utställningar och tävlingar. Som uppfödare uppnådde han mycket goda resultat med sin modertik "Mats-Kickan". Kennelnamnet »Ols» blev välkänt, isynnerhet genom hundarna Ols' Carr och Ols' Buster. Den senare blev även en utmärkt tävlingshund, han blev såväl utställnings- som tävlingschampion.

Sedan omorganisationen har herr Olsson tillhört Stockholmsavdelningens styrelse, där han är ordförande i bruksprovskommittén. Han är en bland våra mest anlitade tävlingsdomare och är en uppskattad instruktör och kursledare på Stockholmsavdelningens utbildningskurser.

Krim.-ök.

Sigfr. Sund

emottager hundar av alla slag för dresstyr och inackordering. Adress: Tiby, Börje, Uppsala. Tel. Uppsala 59079.

Högklassiga Schäfervalpar

e. Wolf II Excelsior (sex 1:a pris i avelsklass) u. flera tikar.

Kenneln belönad med bl. a. 28 1:a pris i uppfödarklass.

Infektionsfria hundar mottagas för inackordering. Riklig motion på egna marker.

Kennel Excelsior, Sandvik, Stångberga, Tel. Stångberga 31.

Kennel PUKEDALS

imp. colliehundar Beulahs Golden Limit SKKS 5592/47, 3 certifikat, CACIB, avg. Kr. 150:— och Beulahs Golden Feisal KC reg. 68816/47 (nyimport) avg. Kr. 150:—. Båda hundarna sobelfärgade.

Fru Ingrid Engström, Dykaren 11, Stuvsta, Tel. 57 37 47.

HUNDEN och SKOGSKUNGEN

träffas i björkdungen

Min vän Pälle och jag bo i Paradiset. Det låter kanske en aning pretentiöst, men är faktiskt sant. Och att platsen inte bär sitt namn förgäves, därom vittnar kanske i någon mån följande lilla solskensglimt i en vrång och hektisk värld.

Idyllen, vårt Paradis, ligger på en liten höjdplatå ungefär en mil från Sveriges första stad — när man kommer västerifrån. Och man kliver ut genom sin grind och traskar i sällskap med sina hundar en femminutersväg igenom lummig grönska och så befinner man sig mitt ute i vildmarken. Där finns mossar, en tre, fyra små insjöar, raviner och en porlande bäck inom ett område, som man ledigt strövar runt på en förmiddag. Där finns björk och bok och ek och solgläntor med lingon och blåbär, där finns självranssakans lugn och stilla frid i vårkväll eller vintermorgon. Och älg och rådjur ströva lugnt och ostört genom fågelsång och rännilsporl sin fria väg mot bygder eller ödemark.

Någon vänlig själ förtalte vännen Pälle att i en av sjöarna fanns ål. Vilket givetvis betydde detsamma som långrev nästa lördagskväll. Och i brist på flytetyg fick den temperamentsfyllda 40-kilos schäfern "Boy" och en yngling i 14-årsåldern följa med. Den intelligente läsaren har givetvis redan sammanhanget mellan den obefintliga båten och "Boy" klart för sig, men icke förty kanske det bör omtalas att ynglingen rundade sjön till en punkt på motsatta stranden, där avståndet var lämpligt för långrevens sträckande. Och så trädde "Boy" i funktion. Han fick en klen lina i halsbandet och order att simma över. Husse stod på stranden och matade fram reven. Och grabben stod klar att ta emot hunden och koppla loss. Och så råkade han titta upp och fästa ögonen på andra stranden. Och hajade till. Och skrek ut en darrande viskning tvärs över sjön. "Farbror Pälle, vänd dej om". Och där på c:a 10 meters håll stod en älg. En stor grann

älgtjur. Lugn och orädd betraktade han scenen. Och Pälle började se sig om efter räddningsmöjligheter, ifall ilskan skulle börja rinna till. Men ingenting hände. Och när långreven var ute och belagd gick han lugnt och stilla emot skogarnas konung talande fridens och kärlekens ord i bästa dressyrkurston samtidigt som han sakta räckte ut handen till en smekning. Då, men först då, vek älgen långsamt undan och drog sig några steg tillbaka. Så småningom gav han sig iväg och försvann. Så gjorde ock "Boy" i ett obevakat ögonblick.

Och hemvägen gick längs en smal stig genom en björkdunge i en bergsslant ner mot bäcken. Där kom "Boy" tillbaka, hoppade glatt och uppfordrande runt omkring husse och försvann så framåt stigen igen. Efter ett femtiotal meter, i en krök på stigen, stod hjärtat stilla en sekund för de två. Där stod älgturen med det mäktiga huvudet sänkt mot marken och framför med nosen mot mulen och med vilt svängande svans stod schäfern. Ögonblicket efter gick han med krumbuktande bål och vänliga svansviftningar under buken på älgen och gned sig kelet mot hans framben. Pälle och pojken stodo på kanske fem meters håll blickstill och bara såg. När de efter några ögonblick sakta började närma sig det omaka paret, gick älgen långsamt undan och försvann i ungsbogen.

Tidigt i söndagsmorgonen vittjades långreven och fångsten blev två präktiga ålar och en stor aborre. På uppvägen vid samma plats där dagen förut "Boy" och älgen pratats vid, försvann "Boy" på en halvtimme. Att dom träffades igen då och hade träffats förut i ostört lugn torde vara ganska säkert.

När Pälle relaterade solskensglimten för signaturen lyste baransjäl ur klarblå ögon, och nog välsignar jag gärna innebörden i hans intensiva slutreplik: "Hur i helvete kan folk bo i stan"?

Th.

Ändrade regler för bruksprov

På grund av det stora antal bruksprov som hållits under år 1948 och med hänsyn till det ännu större antal ansökningar om bruksprov som kommit från lokalavdelningarna och vilka också godkänts har det visat sig nödvändigt att uppdraga fastare riktlinjer för dessas arrangerande. På förslag av VU beslöt centralstyrelsen vid sammanträde den 6.3 1949 fastställa följande förhållningsregler vid bruksprov.

- 1) Anmälan till bruksprov skall ovillkorligen göras på av centralstyrelsen godkända anmälningsblanketter. (Telefonanmälningar skola sålunda ej anses tillfredsställande.)
- 2) Anmälningstidens utgång skall fixeras till bestämd dag. Efteranmälningar få under inga omständigheter mottagas.
- 3) Anmälningsavgiften skall insändas i samband med anmälningen. I annat fall fästes ej avseende vid anmälningen.
- 4) Inbetalad anmälningsavgift återbetalas endast under förutsättning att hundägaren medelst veterinärintyg kan bestyrka, att hunden på grund av sjukdom icke kunnat delta i bruksprovet.
- 5) Vid ofullständiga anmälningar fästes intet avseende.
- 6) Arrangerande avdelning skall senast 14 dagar före bruksprovet till centralstyrelsens kansli anmäla de domare, som komma att fungera vid provet.
- 7) Ett domarelag får döma högst 15 hundar sammanlagt i nybörjar-, högre och seg-rarklass.
- 8) Under punkt 7) angiven begränsning gäller icke appellklass, dock att ett domarelag, som dömer ovan nämnda grupper icke skall behöva döma appellklasshundar om sammanlagda antalet därvid överstiger 20.
- 9) Arrangerade avdelning skall kunna garantera, att fullt tillfredsställande spårmarker finnas tillgängliga även för reservspår.

- 10) Prislister skola omgående eller senast inom en vecka insändas till centralstyrelsens kansli.
- 11) Avdelning får anordna bruksprov endast för de klasser, i vilka den eller närliggande avdelningar ha hundar, som äro berättigade att delta.

Utställningar och bruksprov

UTSTÄLLNINGAR.

Stockholm: 12 juni.
Nyköping: 26 juni.
Örebro: 28 augusti.
Göteborg: 25 september.

BRUKSPROV.

Föreningen Brukshundarna (alla grupper) 8/5.
Västeråskretsens Hemvärnshundar (rapport- och sjukvårdshundar) 8/5.
SBK:s Hälsingborgsavdelning (alla grupper) 15/5.
SBK:s Boråsavdelning (alla grupper) 15/5.
SBK:s Linköpingsavdelning (appellklass) 15/5.
SBK:s Uppsalaavdelning (appellklass) 26/5.
SBK:s Uppsalaavdelning (alla grupper utom appellklass) 29/5.
SBK:s Gävleavdelning (appellklass) 29/5.
SKK:s Alingsåsavdelning (appellklass, nybörjarklass alla grupper) 12/6.
SBK:s Halmstadsavdelning (alla grupper) 12/6.

Rättelse

I SKK:s stambok har felaktig ägare angivits till Garonn av Ranehäll 959/47, vars riktiga ägare är herr Sune Berryll.

SBK:s lokalavdelningar

SBK:s Alingsåsavdelning.

Sekr. o. korresponderande ledamot: Fru Gun Bengtsson, Box 3187, Alingsås, tel. 365.
Kassör: Herr Erik Carlsson, Torggatan 3, Alingsås, tel. 2129.

SBK:s Arvikaavdelning

Kassör o. korresponderande ledamot: Herr Harry Fredriksson, Box 53, Arvika.

Bodens Draghundklubb

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Kurt Sundström, Alphyddan, Boden 19, tel. 2924.
Kassör: Garagetörman Ludvig Wikström, Sandgatan 3, Boden 1, tel. 1386.

SBK:s Bollnäsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Karl-Erik Salling, Långgatan 3, Bollnäs, tel. 10839.
Kassör: Chaufför Olle Rönn, Box 233 A, Bollnäs.

SBK:s Borlängeavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Fjärdingsman Nils Stéen, Enbacka, Gustafs, tel. Borlänge 40222.
Kassör: Herr N. T. Tångring, Tunagatan 34, Borlänge, tel. 11657.

SBK:s Boråsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Personalchef Bror Eskel, Ramnavägen 6, Borås, tel. 13969.
Kassör Herr T. Björklund, Parkgatan 3, Borås, tel. 14925.

SBK:s Eksjöavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Henrik Farenius, N. Storgatan 30, Eksjö, tel. 1613.
Kassör: Fröken Ingrid Thorsell, Villa Backegård, Eksjö.

SBK:s Enköpingsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Tage Andersson, Långgatan 8 B, Enköping.
Kassör Fru Eiry Andersson, Genvägen 8, Enköping.

SBK:s Eskilstunaavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Folke Wahlström, Kungsvägen 27, Eskilstuna, tel. 35341.
Kassör Herr Edvin Carlsson, Kvarngärdesgatan 3, Eskilstuna.

SBK:s Faluavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Polisman Ingvar Ekstedt, Myntgatan 11, Falun, tel. 724.
Kassör Tobakshandlare Eskil Johansson, Myntgatan 35, Falun, tel. 59.

SBK:s Gotlandsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Polisman Ture Högfeldt, Specksrums 7, Visby, tel. 3462.
Kassör: Herr Ake Olofsson, Lännavägen 9, Visby, tel. 1816.

SBK:s Gävleavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Fröken Inga-Britt Modin, N. Köpmangatan 20 I, Gävle.
Kassör: Exekutor Åke Larsson, Lexevägen 41, Gävle.

Föreningen Brukshundarna

Sekr. o. korresponderande ledamot: Sysseman Holger Jansson, Gärdhem, Partille, tel. 570.
Kassör: Lagerchef Folke Johansson, Godhemsgatan 42, Göteborg, tel. 12 51 77.

SBK:s Göteborgsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Polisman Gösta Longard, Skillnadsgatan 8, Göteborg, tel. 19 89 89.
Kassör: Sjukvårdare Sigfrid Svensson, Villa Björka, Lillhagen, tel. Gbg 66 01 23.

Mellersta Hallands Brukshundklubb

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Carl Eriksson, Fridhemsgatan 6, Varberg, tel. 1478.
Kassör: Herr John Jönsson, Gerlacksvägen 8, Varberg, tel. 759.

SBK:s Hallstahammaravdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Fru Eva Andersson, Roxy-Biografen, Hallstahammar, tel. 10164.

Kassör: Polisman Bertil Larsson, Barnängsgatan 18, Hallstahammar.

SBK:s Halmstadsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Industrijänsteman Nils Widell, Backhausgatan 11, Halmstad, tel. 4255.

Kassör: Herr Gunnar Bruzell, Fredriksvallsgatan 5, Halmstad.

SBK:s Hudiksvallsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Fr. Ellen Danielsson, 2:a Parkgatan 18, Hudiksvall, tel. 1825.

Kassör: Fabrikör N. B. Nordmark, Fridhem, Hudiksvall.

SBK:s Hälsingborgsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Kontorist Bengt Bengtsson, Lerbergsvägen, Höganäs.

Kassör: Järnvägstjm. Erik Norling, Smålandsgatan 30, Hälsingborg.

SBK:s Hässleholmsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Karl Svensson, Box 1246, Hässleholm.

Kassör: Herr Ake Bergqvist, Järnvägsgatan 23, Hässleholm.

SBK:s Jönköpingsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Köpman Nils Skoglund, Nygatan 12, Jönköping, tel. 3891.

Kassör: Banktjänsteman Wolff Justusson, Kortebo, tel. 79073.

SBK:s Kalmaravdelning

Kassör o. korresponderande ledamot: Herr Elon Ahlberg, Ölandsgatan 8, Kalmar, tel. 14432.

SBK:s Karlskronaavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Alvar Abrahamsson, Landbrogatan 19, Karlskrona.

Kassör: Herr Otto Johansson, Jungmansvägen 1 C, Karlskrona.

SBK:s Karlstadsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Verkmästare Sven Järvby, Zakrisdal, Karlstad 2.

Kassör: Överingenjör O. Wennberg, Bjurbäcksgatan 8, Karlstad, tel. 13716.

SBK:s Katrineholmsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Ingvar Danielsson, Vasavägen 62, Katrineholm, tel. 1806.

Kassör: Herr Ake Skoog, Åsgatan 53, Katrineholm.

SBK:s Kinnaavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Glasmästare Allan Lindelöf, Kinna.

Kassör: Herr Evald Andersson, Häggädalen 13, Kinna.

Kiruna Draghundklubb

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Ingvar Larsson, Konduktörsgatan 17 A, Kiruna.

Kassör: Herr Alvar Brunnström, Järnvägsgatan 36, Kiruna.

SBK:s Kristinehamnsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Överfurir Åke Carlsson, Enserudsgatan 65, Kristinehamn,

SBK:s Köpingsavdelning

Korresponderande ledamot: Herr Bertil Öhrn, Tvärgatan 1, Köping.

Kassör: Fastighetsmäklare J. Schillström, Stora Gatan 21, Köping.

SBK:s Linköpingsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Rune Alexandersson, Bantorget 1 A, Linköping.

SBK:s Ludvikaavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Dressör Bertrand Friberg, Box 4175, Ludvika.

Kassör: Fröken Agneta Drakenberg, Asea 35, Ludvika.

Luleå Draghundklubb

Sekr. o. korresponderande ledamot: Köpman Torsten Öhman, Box 753, Luleå 2, tel. 3684.

Kassör: Herr Georg Stenmark, Rönngatan 4, Luleå.

SBK:s Lundaavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Notarie S. N:son Theding, Bantorget, 3, Lund, tel. 11888.

Kassör: Fröken Karin Ekstedt, Grönegatan 22, Lund, tel. 10214.

Malmbergets Brukshundklubb

Sporthandlare Bo Svensson, Bosses Sport, Malmberget.

SBK:s Malmöavdelning

Sekr., kassör o. korresponderande ledamot: Mantalsskrivare Börje Sjöholm, S:t Knuts väg 11, Malmö, tel. 34156.

SBK:s Norrköpingsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr C. G. Gustafsson, Garvaregatan 15, A, Norrköping, tel. 26971.

Kassör: Fabrikör Arne Kock, Gärdesgatan 1, Norrköping, tel. 31626.

SBK:s Nyköpingsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Fanjunkare Tore Nyrén, Ringvägen 50 A, Nyköping, tel. 3957.

Kassör: Avdelningschef Lennart Strömberg, Järnvägsg. 36 B, Nyköping, tel. 3764.

SBK:s Nynäshamnsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Karl-Axel Andersson, Nynäs Gods Nynäshamn, tel. 1386.

Kassör: Herr Ruben Rydström, Skolg. 2 B, Nynäshamn, tel. 837.

Ronneby-Kallinge Brukshundklubb

Sekr. o. korresponderande ledamot: Flygtekniker Gösta Chronzell, Barrstigen 1007, Ronneby.

Kassör: Förrådsman Gunnar Abramsson, Fribergs väg 7, Ronneby.

Sandvikens Brukshundklubb

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Lennart Johansson, Stålgatan 9, Sandviken, tel. "Sandvikens Järnverk".

Kassör: Herr Karl Olsson, Vikingen 36, Sandviken.

SBK:s Skellefteåavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Köpman Elis Perneskog, Kågevägen 23, Skellefteå, tel. 11455.

Kassör: Herr Einar Markström, Box A, 7010, Skellefteå.

SBK:s Skövdeavdelning

Korresponderande ledamot Herr Rune Ekberg, Ängsv. 4 E, Skövde.

SBK:s Stockholmsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Järnhandlare Jonas Widlund, Sveavägen 140, Stockholm, tel. 32 23 77.

Kassör: Verkmästare Ernst Guldbrandson, Näckrovsvägen 35, Solna, tel. 27 69 10.

SBK:s Strängnäsavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Typograf Lennart Wiklund, Strängnäs-Tryckeriet, Trädgårdsg. 22, Strängnäs.

Kassör: Färgmästare Nils Thysell, Lektorsg. 1, Strängnäs.

SBK:s Sundsvallsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: 1:e Skötare Erik Svensson, Sidsjöns Sjukhus, Sundsvall, tel. 58791.

Kassör: Herr Ragnar Åström, Fagerdalsgatan 3, Sundsvall, tel. 2457.

SBK:s Södertäljeavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Martin Norman, R 616 B, Södertälje, tel. 34774.

Kassör: Herr Alvar R. Eriksson, Birkavägen 14, Södertälje, tel. 32255.

SBK:s Timråavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Milan Johansson, Box 1083, Sörberge.

Kassör: Herr Hilding Vickström, Sörberge.

Trollhättans Brukshundklubb

Sekr. o. korresponderande ledamot: Ingenjör Rudolf Björnberg, Kungsgatan 12, Trollhättan, tel. 11216.

Kassör: Ingenjör Lennart Ekström, Västergårdet 3, Trollhättan, tel. 11942.

SBK:s Uddevallaavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: M.-fanjunkare Henry Palmér, Linnégatan 13, Uddevalla, tel. 13022.

Kassör: Fröken Kerstin Thorhard, Mariebergsvägen 4, Uddevalla.

Umeå Brukshundklubb

Sekr. o. korresponderande ledamot: Polis-konstapel Thore Wennman, Storgatan 41, Umeå.

Kassör: Handelsresanden Bengt Holmlund, Kungsgatan 59, Umeå.

SBK:s Uppsalaavdelning

Ordförande o. korresponderande ledamot: Revisor K. A. Sandberg, Drottninggatan 4, Uppsala, tel. 30145.

Kassör: Herr Helmer Carlsson, Storgatan 12, Uppsala, tel. 33744.

SBK:s Vänersborgsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr Nils Björklund, Björkvägen 15, Vänersborg, tel. 2487.

Kassör: Fröken Gull Frändin, Torpvägen 11 A, Vänersborg.

Västeråskretsens Hemvärnshundar

Sekr. o. korresponderande ledamot: Herr O. G. Haglind, Linnégatan 3 A, Västerås, tel. 36921.

Kassör: Herr N. T. Rönning, Föreningsgatan 9—11, Västerås, tel. 36628.

SBK:s Västeråsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Tjänsteman B. Pettersson, Knektgatan 3 C, Västerås, tel. 38357.

Kassör: Herr H. Hjelm, Metallgatan 23 D, Västerås.

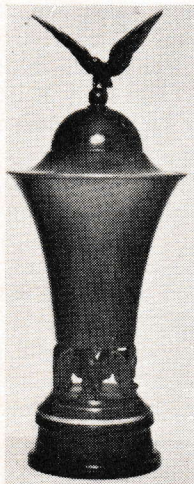
SBK:s Växjöavdelning

Korresponderande ledamot: Herr Verner Landsing, Tegnérsgatan 3 D, Växjö.

Kassör: Herr Svend Hammarstedt, Storgatan 29, Växjö.

Från lokalavdelningarna

Borlängeavdelningen har av Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget fått mottaga ett vandringspris för sjukvårdshundar (t.v.), och av Försäkringsaktiebolaget Hansa ett för skyddshundar (t. h.). Bestämmelserna för de båda priserna följer här nedan.

SBK:s Örebroavdelning

Ordf. o. korresponderande ledamot: Polis-konstapel Bernhard Alter, Statspolisen, Örebro, tel. 16320.

Kassör: Direktör Gösta Jansson, Trädgårdsgatan 26, Örebro, tel. 17120.

Örnsköldsviks Draghundklubb

Ordf. o. korresponderande ledamot: Herr Sten Harald Sohlin, Nygatan 43, Örnsköldsvik, tel. 1512.

Kassör: Herr Hilding Strandberg, Hamngatan 9, Örnsköldsvik, tel. 1072.

SBK:s Östersundsavdelning

Sekr. o. korresponderande ledamot: Hovmästare Roinoy Ekström, Grand Hotell, Östersund.

Kassör: Lagerchef Bertil Hansson, Bergsgatan 30 B, Frösön 1.

Mariestads Brukshundklubb

Sekr. och korresp.ledamot: Fröken Britta-Stina Carlsson, Ekliden 15, Mariestad.

Vandringspris för sjukvårdshundar.

§ 1.

Priset, som är ett vandringspris, är avsett att uppmuntra arbete med sjukvårdshundar.

§ 2.

Tävlan om priset sker en gång årligen vid Svenska Brukshundklubbens Borlängeavdelnings officiella bruksprov, då sådana anordnas och utdelas till föraren av den hund eller tik, som oavsett ras och klass utför dagens bästa prestation inom sjukvårdshundgruppen enligt beräkningen: $(100 \times B)$: A, varvid A = klas-sens högsta möjliga poäng, B = erhållen poängsumma, allt beräknat efter gällande prövningsordning.

Vid lika poäng avgör poängsumman i huvudmomentet, är även denna lika erhålla båda förarna inteckning i vandringspriset.

§ 3.

Tävlan om priset är nationell och utdelas detsamma utan särskild anmälan.

§ 4.

Segrande hunds namn, ras och stamboksnummer och ägarens namn skola ingraveras på priset jämte årtalet för dess erövrande.

§ 5.

Önskar den tävlande själv förvalta priset in till nästa tävling är han skyldig att 14 dagar före Svenska Brukshundklubbens Borlängeavdelnings officiella vårbruksprov översända detsamma till nämnda lokalavdelning.

§ 6.

Den förare, som oberoende av ordningsföljden först erövrar priset tre gånger, blir för alltid dess ägare.

§ 7.

Förare, som erövrat priset, erhåller som bevis på sin in-teckning i detsamma Svenska Kennelklubbens silvermedalj.

Vandringspris för skyddshundar.

§ 1.

Priset, som är ett vandringspris, är avsett att uppmuntra arbetet med skyddshundar.

§ 2.

Tävlan om priset sker en gång årligen vid Svenska Brukshundklubbens Borlängeavdelnings officiella bruksprov, då sådana anordnas och utdelas till föraren av den hund eller tik, som oavsett ras och klass utför dagens bästa prestation inom skyddshundgruppen enligt beräkningen: $(100 \times B)$: A, varvid A = klassens högsta möjliga poäng, B = erhållen poängsumma, allt beräknat efter gällande prövningsordning.

Vid lika poäng avgör poängsumman i huvudmomentet, är även denna lika erhålla båda förarna in-teckning i vandringspriset.

§ 3.

Tävlan om priset är nationell och utdelas detsamma utan särskild anmälan.

§ 4.

Segrande hunds namn, ras och stamboksnummer och ägarens namn skola ingraveras på priset jämte årtalet för dess utövande.

§ 5.

Önskar den tävlande själv förvalta priset in till nästa tävling är han skyldig att 14 dagar före Svenska Brukshundklubbens Borlängeavdelnings officiella vårbruksprov översända detsamma till nämnda lokalavdelning.

§ 6.

Den förare, som oberoende av ordningsföljden först erövrar priset tre gånger, blir för alltid dess ägare.

§ 7.

Förare, som erövrat priset, erhåller som bevis på sin in-teckning i detsamma Svenska Kennelklubbens silvermedalj.

EKSJÖ.

I november förra året togo tre intresserade initiativet att bilda en avd. av SBK i Eksjö. Kallelser utsändes och ett första möte hölls den 6 dec. Jönköpingsavdelningens ordf. Ing. Karl Erik Berg höll ett orienterande föredrag om SBK:s organisation och uppgift. Sammanträdet leddes av hr Rune Hultqvist och en styrelse tillsattes, som skulle vara verksam till årsmötet. Detta avhölls tisdagen den 11 jan. under ordförandeskap av Överfurir Bertil Persson. Ett 30-tal intresserade hade in-funnit sig och en livlig diskussion förekom. Det fanns ett brinnande intresse bland de församlade att klubbens arbete skulle börja fortast möjligt.

Styrelsen fick följande sammansättning: Ordf. Överfurir Bertil Persson, sekr. Henrik Farenus, kassör fröken Ingrid Thorsell. Övriga ledamöter hrr Simon Rundqvist, Rune Hultqvist, Sven Andersson och Karl Hugo Hagström. Suppleanter: hrr Gösta Eriksson, Carl Palm och Göte Upperud. Revisorer: Löjtnant Edgar Hellgren och hr Tage Ridderstedt med hr Bertil Larm och Olle Folkesson som suppleanter!

Avdelningen har f. n. ett 40-tal medlemmar. Verksamheten rör sig nu mest om appelldressyr. Ett övningsfält har välvilligt ställts till förfogande av kronan. Längre fram tänka vi på allvar sätta igång med avancerad dressyr. Som instruktörer fungera hrr Bertil Persson, G. Lindberg och K.-H. Hagström.

H. F.

GÖTEBORG.

S. B. K:s Göteborgsavdelning har haft vind i seglen. Detta betyder att klubben går framåt i sina ideella uppdrag och funktioner. Redan vid årsskiftet märktes detta, då ett 150-tal medlemmar betalade sina avgifter, trots höjningen till 10:—, utan några särskilda påstötningar eller propaganda.

För göteborgarna lät klubben anordna en filmafton om hundens uppfostran och dressyr i Arbetareinstitutets aula. Lokalen, som rymmer cirka 500 personer, var fullsatt.

Vid klubbens vårfest voro 120 medlemmar med damer bänkade vid supén. Ett rekord för Göteborg. Priser och vandringspokaler från träningstävlingar och vartävlan utdelades.

Klubben har även anordnat föredrag av läsveterinär Christenson om hundens sjukdomar m.m.

För S. B. K:s avdelning i Varberg anordnade klubben en filmafton för deras medlemmar och hundvänner, vilket säkert ökade dess medlemsantal.

Höstens stora succé blev vår officiella hösttävlan, vilken var förlagd till Säve, utanför Göteborg, där 44 medlemmar voro anmälda i de olika klasserna, alltså rekord för Göteborg. Arrangör var Köpman Erik Dahlgren med biträde av Herr Gustaf Johansson. Säve Bydegård stod till klubbens förfogande denna dag, där våra s. k. lottor ordnade med mat, kaffe och läskedrycker. Alltigenom en lyckad tävling.

För träning har klubben ordnat tre olika platser omkring staden, som står till klubbmedlemmarnas förfogande. Den första är förlagt på Ringön vid Nya Älvbron, där Herr Theander står som träningsledare. Den andra är förlagt till Marieholm vid Göteborgs stads slakthus. Träningsledare där äro Herrar Axel och Kurt Möller. Den tredje är förlagt till Kvi-berg vid Kungl. Göta art. regementes ridfält och som träningsledare där står Herr Philip Parkler. Detta träningsfält är ämnat för yngre hundar och förare.

Propagandan och arbetet utåt ordnade klubben med den av klubbens vice ordförande Dir. H. Andersson, Mölndal, nya upptagna färgfilmen, vilken visades i Arbetareinstitutets aula i Göteborg. Inledande föredrag hölls av klubbens ordf. Doktor Eric Malmström. Filmen kommenterades av Dir. H. Andreasson. Lokalen var till trängsel fylld och många kommo inte in.

Som avslutning för klubbens arbete för året anordnades å Rest. Guldheden i Göteborg den 4 dec. vår stora höstfest, med supé dans, muntationer och prisutdelning, vilken mötte stor tillslutning. Där utdelades vackra priser till de tävlande i olika klasser och vandringspokaler till de olika grupperna.

Göteborgs-Postens silverkanna, som varit uppställd i nära 10 år, gick för alltid till Speditionschef Herr Fredrik Hansson, Mölndal i spårhundsgrupp.

Ett nytt vandringspris blev inköpt för 420:— av medel, hopsamlade bland medlemmarna och uppställt till bästa hund i skyddshundsgrupp. I den fick schäferhunden Jeppe, ägare Herr Olof Olsson, sin första inteckning.

Fabriksförsäljningens vandringspris för bästa hund i rapporthundsklass gick till Bagarmästare Herr Nils Tingström, Mölndal.

Möller och Olssons vandringspris för bästa hund i träningstävlan vanns av Jeppe.

I Dir. Andreassons vandringspris till bästa hund i appellklass fick schäfertiken Sita, ägare Herr Axel Möller, en inteckning.

Vi hoppas att kommande år skall bli lika gynnsamt som det gångna.

Andreas.

KALMAR.

Det är första gången som denna avd. visar sig i dessa spalter, men vi hoppas att den skall återkomma ofta i framtiden. Klubben bildades den 9 sept. 1948. Det var med glädje som undertecknad konstaterade, att det blivit verkligt att Kalmar fått en lokalavdelning av SBK. Det såg nämligen mycket mörkt ut i början. Svårigheter och ovilja bland hundägarna var vad som i början mötte dem, som vågade hoppas på att få till stånd en hundklubb i denna stad. Själva hundbeståndet ska vi tills vidare akta oss för att nämna.

Nu är i alla fall isen bruten. Avdelningen har vunnit mycket starkt gehör hos stadens myndigheter. Sålunda kan nämnas, att staden bidragit med såväl material som själva uppsättningen av övningsutrustning. Vidare ha fullmäktige ställt den mest idealiska plats man kan tänka sig till förfogande för appeldressyr, belägen inom själva staden. Klubben har lyckats ordna ett synnerligt gott samarbete med Kalmar Fo, som f. ö. ställt lokal till förfogande för sammanträden. Såväl Fobef som hemvärnschefen har visat ett

mycket stort intresse för klubben, varför några svårigheter förmodligen icke skola uppstå vid anordnandet av praktiska övningar.

Av Kalmar AIK erbjöds klubben att i samband med en fotbollsmatch anordna en uppvisning. Erbjudandet godtogs givetvis och uppvisningen genomfördes enligt mitt förmenande synnerligen bra. Den blev mycket beundrad och vann stor popularitet, vilket märktes av applåderna och av artiklarna i ortspressen.

Ovanstående är i korta drag vad som tilldragit sig i den nya lokalavdelningen i Kalmar.

Styrelsen har fått följande sammansättning: ordf. herr K. Österlund, sekreterare herr E. Stenman, skattmästare herr Elon Ahlberg, övriga ordinarie ledamöter hrr B. Wetterholm och P. Lennqvist. Suppleanter äro hrr B. Nilsson och E. Carlsson. Revisorer: hrr S. Gustafsson och V. Andersson. Avdeln. adress: Herr Elon Ahlberg, Ölandsgatan 8, Kalmar, tel. 4432.

Meddelanden om avdelningens sammankomster o. d. återfinnes i ortspressen under rubriken "Idrottsbrevlådan".

Slampen.

KARLSTAD.

Här i solstaden äro vi när detta skrives inte så särdeles glada i den gröna vintern. Om två dagar skulle vi nämligen stått som värdar för Sydsvenska mästerskapen för draghundar. Förberedelserna voro klara i detalj, men kung Bore ville annat denna gång och tävlingarna ha måst inställas. Vi lova dock att återkomma nästa år och vi hoppas då få visa att vi har idealisk terräng för dessa tävlingar, en bit söder om "Lövens långa sjö".

Årsmötet har avhållits och en blick på årsberättelsen för det gångna verksamhetsåret visar att verksamheten varit ganska omfattande.

Referat från DM för draghundar i början på året har tidigare varit infört i tidskriften. Då dressyrkurserna skulle börja tidigt på våren, satte valpsjukan stopp för dessa. Vi hunno dock med en kortare kurs före midsommar. Under sensommaren och hösten ha mera omfattande dressyrkurser avverkats, och i samband med dessa har triangeltävling i bruksprov arrangerats mellan klubbarna från Arvika, Karlstad och Kristinehamn. Tävlingarna som ej voro officiella, rönste en livlig anslut-

ning. I genomsnitt deltog ett 30-tal hundar varje tävlingsdag. Vädret och nyttan av liknande tävlingar kan ej nog uppskattas.

Tre fester och samkväm ha anordnats under året. Därav får nog festen som avhölls å Stadshotellet i Karlstad anses som den mest lyckade. Denna hölls i samband med prisutdelning för ovannämnda triangeltävlingar. Över 80 personer deltog.

Polisman Gösta Svensson har vid ett samkväm varit engagerad att hålla föredrag om schäfferrasens historia, utveckling och blodslinjer. Föredraget blev mycket uppskattat av de närvarande.

Klubben inköpte för ett år sedan en militärbarack, som uppmonterades c:a 1 mil från stadens centrum genom ett uppoffrande arbete från medlemmarna. Sedan SBK numera är anslutet till Cfb och av den anledningen kommer att få ett mera intimt samarbete med denna organisation, har önskvärdheten att flytta stugan till lämpligare plats gjort sig gällande. Då vederbörande chefer vid I. 2 också äro ytterst välvilligt inställda till vårt arbete, ha vi hopp om att flyttningen av stugan skall kunna ske utan allt för stor påkänning av vår kassa.

I vår äro nya dressyrkurser planerade, och om valpsjukan ej kommer att lägga hinder i vägen, hoppas vi även få arrangera officiella bruksprov.

S. J.

KATRINEHOLM.

S.B.K:s Katrineholmsavdelning avhöll den 22 jan. sitt första årsmöte å S. F.-lokalen i Katrineholm, varefter följde ett mycket välbesökt och trevligt samkväm, vilket pågick långt fram på småtimmarna.

Till styrelse valdes: herr Ingvar Danielsson ordf., herr Elov Gillström sekr., herr Ake Skoog kassör och herrar B Norell, S. Larsson, S. Holm.

Angående klubbens verksamhet under den gångna tiden kan framhållas att vi haft det litet besvärligt både med instruktörer och träningsplats. Vi ha en man som är utbildad hundinstruktör och med hjälp av de mera erfarna klubbmedlemmarna ha vi hankat oss fram, t. o. m. så långt att resultat börjar skymta, så det skall nog inte dröja förrän även våra hundar börja visa sig i elden och prislistorna.

Efter många skrivelser och lång väntan ha vi sent omsider fått meddelande om att vi skola få disponera mark å stadens område till träningsplats. Men var? Det återstår nog minst lika lång väntetid innan den frågan blir löst, men genom vår verksamhet hoppas vi i alla fall att stadens över 200 hundägare så småningom skola få upp ögonen för vad det vill säga att ha en uppfostrad hund. Det finns ännu åtminstone 150 uppfostrade hundar, så nog ha vi arbete framför oss.

L. Lindroth.

MALMÖ.

Arsmötet 1949 kommer att hållas i januari 1950.

Kvartalsmöten komma att hållas under maj, september och december. Till dessa kvartalsmöten förläggas även samkväm och kursavdelningar.

Planerade kurser. N:r 1. A. Nybörjarkurs, lokal Hushållningssällskapet, jan.—april, sönd. 10—12.

B. Fortsättn.-kurs: Limhamnsfältet och Beijers Park, jan.—April, sönd. 10—12.

N:r 2. Nybörjarkurs: Hushållningssällskapet, mars—maj, sönd. 10—12.

N:r 3. A. Nybörjarkurs: Hushållningssällskapet, sept.—nov., sönd. 10—12.

B. Fortsättn.-kurs: Limhamnsfältet och Beijers Park, sept.—nov., sönd. 10—12.

Teoretiska instruktioner komma att anordnas för i kurserna deltagande hundägare. Angående deltagandet i fortsättningskurserna gäller, att deltagare skall vara medlem i klubben och antingen hava genomgått godkänd nybörjarkurs eller vid uppvisande av hunden för instruktör meritiera sig såsom lämplig till fortsättningsutbildning.

Föredrag och utfärder för rast och träning i terräng äro planerade att äga rum minst varannan månad.

NORRKÖPING.

För att tillvarata det tjusiga i hundsport, får man ej förglömma draghundsporten. Då vi i år varit i så gott som i avsaknad av snö och följaktligen ej kunnat idka vintersport »på vår mammas gata», leddes tanken till fjällen,

där draghundsporten verkligen kommer till sin rätt.

Denna tanke blev även förverkligad och genom kontakt med en känd idrottsledare hyrdes en stuga med anor från 1700-talet vackert belägen c:a 6 km. från Sälens järnvägsstation. Härbret var synnerligen trevligt inrett med allt som behövdes, för att man skulle trivas. T.o.m. radio fanns. Om man även tillägger, att hyran för denna trevliga bostad blev mycket human, så förstå alla att belåtenheten var hundraprocentig. Det blev några medlemmar inom vår lokalavdelning, som efter en tids förberedelse packade sina pulkor till bristningsgränsen. Bl. a. proviant för c:a fjorton dagar, sovsäckar, hundmat m.m. och ett särskilt kolly med skidor. Allt var prima såväl i dragutrustning som hundar, för att inte nämna förare. Det blev härliga dagar för oss och våra fyrbenta vänner, som denna fjällvistelse erbjöd oss. Trots att vi ej voro specialister på området, tillryggalade vi dagsfärder på 2—3 mil. Detta var kanske ej någon större sportprestation, men det väsentliga är och förblir upplevelsen av fjällvärdens skönhet, dess tystnad och renhet. En utmärkt rekreation blev det för oss vanliga stadsbor som äro naturälskare och hundsportintresserade. God mat lagade vi oss själva. En lätt sak då vi hade sådana utmärkta kockar som chefen för "Erikssons Specerier" och vaktkonstapeln "Sture" från ungdomsanstalten Ske-

näs. Undertecknad fick det angenäma uppdraget med såg och vedhuggning och att hämta det härligaste vatten från en porlande bäck strax intill vår bostad. På kvällarna samlades vi omkring den öppna spiseln i storstugan, och vid brasans sken kom samtalet in på dagens upplevelser, och programmet för morgondagen diskuterades och uppgjordes med hjälp av fjällkartan. Ja detta var några glimtar från fjällvärlden, som visar att med enkla medel, trevliga saker inom hundsporten kunna åstadkommas. Till slut ett tips till de styrande inom S.B.K. Ordna med en "fjällträff" varje år för alla intresserade bland landets olika avdelningar. Jag hoppas detta tips beaktas till glädje för oss alla.

Harry Widgren.

RONNEBY — KALLINGE.

Ronneby—Kallinge brukshundklubb har avhållit årsmöte. Av årsberättelsen framgick att medlemsantalet under det gångna året ökat med åtta. Även om klubben inte låtit tala om sig på tävlingsbanorna har verksamheten under det gångna året inom klubben varit livlig. Det har tränats flitigt och i höstas var det vår avsikt att tillsammans med Karlskronaavdelningen anordna ett bruksprov. Av flera orsaker måste detta tyvärr inställas. Tillsammans med Karlskronaavdelningen anordnades dock i somras en uppvisning i Karlskrona, varvid ett 35-tal hundar deltog. Uppvisningen blev mycket uppskattad av såväl medlemmarna som av den stora publiken. Medlemmar i klubben ha deltagit i SBK:s kursverksamhet i såväl Transtrand som i Bollnäs.

Styrelsen fick följande sammansättning: Ordförande: verktygsarbetare Ture Johansson; sekreterare: flygtekniker Gösta Chronell; kassör: förrådsarbetare Gunnar Abramsson.

Sekreteraren.

SBK:s
CENTRALSTYRELSES
nya telefonnummer
10 25 64

STOCKHOLM.

Stockholmsavdelningen har i januari avslutat sin första draghundskurs, vilken kulminerade med en veckas praktiska tillämpningsövningar i Sälenfjällens omväxlande terräng. Kursledare voro Ing. Nils Löwenborg och herr Melwin Svensson.

Trots den snöfattiga vintern lyckades det dessa båda ledare att samla 12 deltagare, vilka fingo sin grundläggande utbildning i Stockholmsterrängen under barmarksförhållanden. Detta, att låta hundarna få sina första lärospån i dragteknik bland tuvor och stenar, visade sig vara av god nytta under senare fjällstrapatser.

Liksom föregående års fjäll- och draghundsentusiaster samlades även denna grupp på Gammelgårdens Gästgifveri i Sälen. Det var något av en sensation att från Stockholms trista väderleksförhållanden komma upp i de natursköna sälenfjällen och stifta bekantskap med meterdjupa snödrivor och härlig fjällsol.

Såväl Boxer, Riesenschnauzer, Rottweiler som Schäfer voro representerade. Första dagen visade fjällen ett allvarigare ansikte med vinande snöstorm på c:a 25 sekundmeters styrka. Detta avskräckte dock varken hussar eller hundar, utan samtliga kämpade mot vädrets makter i den första skidturen. Största positiva överraskningen var den tunnhåriga boxern, som med lika frejdigt humör som de övriga hundarna följde sin husse i spåret.

Efterföljande dagar anordnades utflykter i underbart solskensväder, där ekipagen fingo rikliga tillfällen att omsätta sina kunskaper i praktiken och kursdeltagarna sin första "duvning" i slalomåkningens mysterier genom värden Nils Hansén på Gammelgården.

Som klimax presterades en femmilafärd över fjällmassiven med norska gränsen som utgångspunkt och Gammelgården som mål. Detta eldprov klarades elegant, och deltagarna komma säkerligen sent att glömma de solbelysta fjällvidderna, de härliga löporna och de fyrbenta vännernas vackra prestationer.

Tilläggas bör att dessa fjällfärder säkert komma att bli tradition, och intresserade medlemmar ombedas att giva akt på vidare meddelanden i dessa spalter.

N. H. & N. L.

*

SBK:s Lokalavdelning i Stockholm avhöll sitt ordinarie årssammanträde den 13 februari 1949 å rest. Gillet. Att leda dagens förhand-

lingar valdes direktör Sven Hydén. Balansräkningen fastställdes, och styrelsen erhöll ansvarsfrihet för förvaltningen av avdelningens angelägenheter under det gångna året. Utan diskussion bestämdes att medlemsavgiften skulle vara oförändrad — kr. 10:— — även för år 1950. Till ordförande återvaldes med acklamation köpman Axel Hellgren. Övriga ledamöter av styrelsen blevo: hrr Anton Angmar, vice ordf., Ernst Gullbrandsson, skattmästare, Jonas Widlund, sekreterare; Oskar Adolfsson, Eric Gustafsson, Nils Löwenborg, Gösta Olsson och Knut Törnkvist, Georg Pettersson och Gunnar Svensson.

Styrelsesuppleanter: hrr Per Viridén, A. Malmqvist, G. Rosén och G. B. Gustafsson. Revisorer: Fr. Judith Brandbeck och herr Sven-Erik Janze.

Efter årsmötet aväts gemensam supé. Dansen trädde med liv och lust och klubbmästare Adolfsson har all heder av att allt gick väl i lös.

UPPSALA.

Fallskärmstrupper av okänd nationalitet ha landat i Hågadalén vid Hågaån omkring 1 km. nordväst Stora Djurgården. Enligt ögonvittnen skulle ett 10-tal man försvunnit i kringliggande skogsterräng troligen i riktning västerut...

Som så många gånger förr var Hågadalén på söndagsförmiddagen skådeplatsen för en stridsövning av militär art. Gårdagens evenemang var emellertid unikt så till vida, att det var första gången samarbete etablerats mellan Svenska Brukshundklubbens Uppsalaavdelning och ortens militära organisationer, nu representerade av Uppsala befläsutbildningsförening. Övningen, vars förutsättning återgetts här ovan, leddes av kaptén K. A. Sandberg, tillika ordf. i brukshundklubbens lokalavdelning.

En pluton hemvärnsmän (= medlemmar av befälsutbildningsföreningen), förstärkt med hundpatruller, samlas vid St. Djurgården och får till uppgift att spåra upp, inringa och nedkämpa de fientliga fallskärms-hopparna. Plutonen delas upp i tre avdelningar, varav den ena utgår som frontpatrull och snart med spårhundars bistånd finner platsen för fallskärmsnedslagen. En rapporthund löper tillbaka till plutonchefens uppehållsplats med meddelande om

fyndet och kommer åter med order om fortsatt framryckning i de spårande hundarnas »kölvatten». Samtidigt få två sidopatruller, en på var sida av nedslagsplatsen, med rapporthundars hjälp order att söka inringa den fientliga styrkan genom en dubbel omfattningsrörelse. Och det står inte på, förrän samtliga tre patruller stöter samman på den plats, där »fallskärms-hopparna» håller sig dolda, och med för-enade krafter nedgör fienden.

Sådant blev övningens förlopp. På hemvägen från detta första moment anordnades också en uppvisning i pulkadragning med transport av sårade, varvid även några kvinnliga hundförare fick tillfälle att visa sig på styva linan. Trots höstplöjda åkrar och allt annat än önskeföre vållade det inte de använda hundarna något större besvär att forsla hem de ynglingar, som fått uppgiften att tjänstgöra som sårade.

(Utdrag ur Uppsala Nya Tidning)

VÄSTERÅS.

Söndagen den 16 jan. stod S.B.K:s Västeråsvd. som arrangör för rapporthundstävlan, utan den halvmetersdjupa snö som de tänkt sig. Det var barmark med en snål blåst och några graders kyla.

Gamla soldatkyrkan vid Viksäng utanför Västerås var samlingsplats för såväl funktionärer som tävlande hundar, där det serverades gott kaffe med smörgåsar. Efter tävlingen var det prisutdelning i kyrkan.

Tävlingen som sådan gick nog bättre på barmark än om det varit djup snö. Jag skall be att få tacka de telegrafister som tjänstgjorde, för det goda arbete de utförde, ty det är verkligen bra att få höra om den eller den hunden går ut eller ej, då det går fortare att sända tillbaka hundar som inkommit.

Utav åtta startande hundar i segerklass gjorde fem cert.-poäng en gk och två utgingo. Sträckan var 7700 met. och segrare blev dob. Master-Kid för. Inge Ahlund, Västerås med 86 poängs försprång.

Högre kl. blev en verklig fullträff för Eric Gustavsson med sin riesenschnauzer Champ Tann, som det tydligen lossnade för efter en del motgångar.

I nybörjarkl. segr. Stig Hallonblad med Justus överlägset.

Oskar Adolfsson.

ÖSTERSUND.

Den 13 febr. 1949 avhöll S.B.K:s Östersunds-avdelning sitt årsmöte på Gamla Gästis. Anslutningen var i det närmaste hundra procentig.

Klubbens verksamhet har under det gångna året inte varit den önskade, men den nya styrelsen lovade att det kommer att bli bättre fart på tävlingar och dressyrövningar, när våra medlemmar i klubben börja få ett brinnande intresse för klubben och sina hundar, och det bådar gott för det fortsatta arbetet, som är av mycket stor vikt för Östersund.

Vår första strävan är att få en bra hundkultur här, och upplysa hundägarna i staden om en del för dem nyttiga hundfrågor. För detta ämna vi ordna med en del hundfilmer och föredrag för att på detta sätt komma i kontakt med hundägarna och försöka få dem att ingå som medlemmar i klubben. Då ha vi större möjlighet att ge råd och upplysningar angående dressyr och uppfödning och mycket annat.

Kl. 13.00, samma dag, som årsmötet, gick första ekipaget ut från klubbens stuga för att mäta krafterna med 25 andra som stod i startiver och väntade att få gå ut i spåret.

En väl uppåkt och lagom svår bana hade Thelin och Sjödin svarat för. 10 grader kallt och två dygns nysnö bidrog till stämningen bland hundar, förare och publik var den bästa tänkbara.

Tävlingen var distriktstävling och uttagningsstävling till S.M. för draghundar i Iggesund.

Efter årsmötet hölls prisutdelning för dagens tävling, där tävlingsledaren T. Lidfors i ett anförande talade om brukshundrörelsens organisation, dess syfte och önskemål. Stadens affärsmän hade villigt skänkt priser. Varje deltagare fick pris och hundägarna tilldelades klubbens diplom. Det var en i alla avseenden lyckad dag för Östersunds hundsportintresserade och Östersunds Brukshundklubb.

Roinoy Ekström.

Motionera hunden

och Er själv på en cykel från A. Hellgren, Skånegatan 87, tel. 41 27 92. Flera ledande märken. Allt i hundutrustning, finns i stor sortering. Nyhet: Hundsulky.

Polismännen Fredrik Landin och Sven-Erik Janze taga emot hundar för inackordering och dressyr. Klingsta Skogsväg 18, Danderyd, tel. 55 47 84.

P. M.

för SBK:s utställning i Nyköping 12 juni 1949

Utställningsplats: Folkungavallen.

Prisbedömningen börjar kl. 10.00, vid vilken tid alla hundar måste vara på sina platser.

Anmälningsblanketter rekvideras från SBK:s Nyköpingsavd. fanjunkare Tore Nyrén, Ringv. 50 A, Nyköping, tel. 3957, eller från SBK:s kansli, Box 5029, Stockholm 5, tel. 10 25 64.

Veterinärbesiktning på utställningsplatsen mellan kl. 8.00 och 10.00.

Prisdomare: Boxer — bokauktionskommisarie Einar Palmgren; Collie — konsulent Sven Sixtensson; Dobermanpinscher, rottweiler, riesenschnauzer — överkonstapel Einar Stohm; schäfer — köpman Axel Hellgren. (Om antalet anmälda hundar inom en ras blir mycket litet förbehålles rätt att ändra domarlistan.)

Anmälnings tiden utgår söndagen den 12 juni.

I övrigt gäller samma bestämmelser som för utställningen i Stockholm (se sid. 23).

P. S. för Stockholmsutställningen.

Utställningssupé på Gillet kl. 20.00. Anmälningar mottagas på telefonnumren 27 69 10 och 10 25 64.

Måndagen den 13 juni kl. 19.00 håller ordföranden i Tysk Schäferhundklubb, herr Caspar Katzmair, ett aktuellt kynologiskt föredrag i Stadsmissionens riddarsal, Köpman-gatan 15, Stockholm.

P. M.

för SBK:s utställning i Stockholm 12 juni 1949

Utställningsplats: Kungl. Livregementets till Häst kaserngård (K 1).

Vaccinationsintygen uppvisas vid veterinärbesiktningen på utställningsplatsen. Veterinärbesiktningen börjar kl. 7.00 utställningsdagen. Vaccinationsintyget skall vara utställt minst 1 månad före utställningsdagen eller senast den 12 maj 1949.

Prisbedömningen börjar kl. 9.00, vid vilken tid alla hundar måste vara på sina platser, och slutar kl. 17.00 med prisutdelning.

Anmälningssblanketter rekvireras från SBK:s kansli, box 5029, Stockholm 5, tel. 67 60 15 el. 67 56 46 eller från SBK:s Stockholmsavdelning, fru Lilly Guldbrandson, Näckrosvägen 35, Solna, tel. 27 69 10. Anmälningssblanketterna skola insändas till SBK:s kansli.

Utställningsavgifter: Anmälningssavgiften är för enskild hund Kr. 15:— för en klass och Kr. 10:— för vardera av de därpå följande. För grupp i uppfödarklass och för avelsklass ingen avgift. För icke tidigare registrerade hundar skall originalstamtavla bifogas anmälan och förutom utställningsavgift även registreringsavgift, Kr. 8:—, insändas. Registrering i samband med utställning är obligatorisk. Samtliga utställningsavgifter skola insändas till Svenska Brukshundklubben, Centralstyrelsen, Box 5029, Stockholm 5.

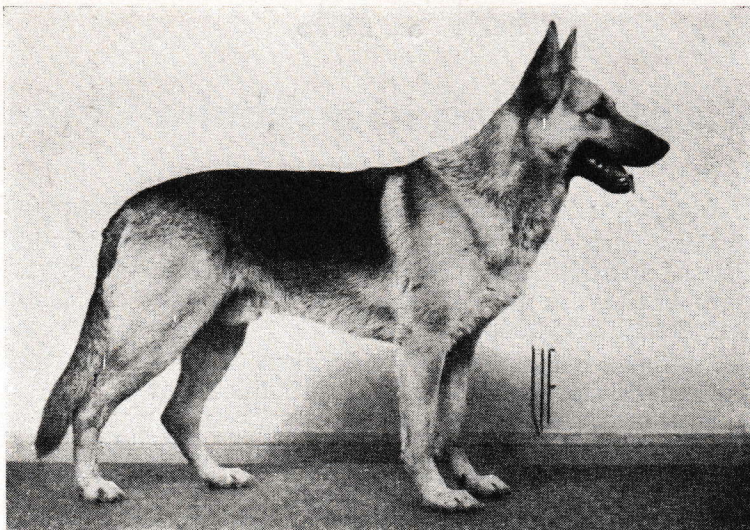
Entrébiljetter: Såsom entrébiljetter för utställarna gälla de nummerlappar, vilka varje utställare får sig tilldelad för varje utställd hund och vilka nummer motsvara katalognumren.

Anmälningstiden utgår tisdagen den 31 maj. Efteranmälningar emottagas icke.

Medlemskap i Svenska Brukshundklubben erforderligt.

Klassindelning: Hund i ålder 10—15 månader får endast anmälas i *ungdomsklass*. Hund, vars ålder överskrider 15 månader, skall anmälas i *öppen klass*. Hund, som vid någon tidigare utställning redan erhållit 1:a pris i öppen klass, bör direkt anmälas i *segrarklass*. Den bedömes dock först i öppenklass utan att någon särskild avgift för denna upptas. Erhåller hund vid denna utställning för första gången 1:a pris i öppen klass, kan den efteranmälas till segrarklass mot en avgift av Kr. 10:—, vilken avgift upptas av ringsekreteraren i utställningsringen. I *brukshundsklass* kan hund anmälas om den inom 2 år vid officiellt bruksprov blivit godkänd i lägst nybörjarklass eller innehar armécertifikat och vid någon tidigare utställning erhållit minst 2:a pris i öppen klass. Ev. anmälan i brukshundsklass kan göras om hunds bruksprovsmärker berättigar därtill. I sådant fall tillkommer dock en obligatorisk anmälan även i öppen klass.

Prisdomare: Boxer — lantbrukare Axel Jacobsson; Collie — konsulent Sven Sixtensson; Dobermannpinscher — civilingeniör B. Dahlin; Riesenschnauzer — civilingeniör B. Dahlin; Rottweiler — arrendator Gösta Fylking; Schäfer — herr Caspar Katzmair, München, ordförande i Tysk Schäferhundklubb. (Suppl.: Schäferhundar — dir.ass. Sven Hydén; schäfertikar — köpm. Axel Hellgren.)

Imp. Aladdins Geza *Nowie*, Dsk HSB 125803.

S.B.K. 2:a skl. Hpr.—S.K.K. 2:a skl. Hpr. 1948.

Står till avelstjänst för lämpliga tikar.

<p>Fader: Baldur von Befreiungs- platz. S.Z. 508689. Guldmedalj.</p>	<p>Sigbert Heidegrund S. Z. 453235.</p>	<p>Odin v. Stolzenfels. S. Z. 406023.</p>
	<p>Berna zur Saarkante. S. Z. 467070.</p>	<p>Dina v. d. Webbelmannslust. S. Z. 394373.</p>
<p>Moder: Aladdins Minki. (85109)</p>	<p>Amor von Kupfertor. S. Z. (68888)</p>	<p>Claus v. Überfunder. S. Z. 432818.</p>
	<p>Donata von der Buchenhöhe. (73908)</p>	<p>Alda zur Saarkante. S. Z. 43568.</p>
		<p>Held v. Domschloss. S. Z. 472522.</p>
		<p>Gisa v. Überfunder. S. Z. 470933.</p>
		<p>Bär v. Ringwolf. S. Z. 448628.</p>
		<p>Rita v. Piastendamm. S. Z. 531807.</p>

Ägare: Red. Gösta o. May Odenholm. Tel.: 48 98 44.

Solängsvägen 3, Stockholm 43.

Lösnummerpris 1 krona